

نام باوری

باور به قدرت جادویی نام‌ها

م. لطف - دکتر نظام بهرامی‌کمیل

سرشناسه:	بهرامی کمیل، نظام، ۱۳۵۰ -
عنوان و نام پدیدآور:	نام‌پاوری / مؤلف: نظام بهرامی کمیل.
مشخصات نشر:	تهران: مؤسسه فرهنگی هنری پویه مهر اشراق، ۱۳۹۷.
مشخصات ظاهری:	۵۸ ص.
شابک:	۹۷۸۶۰۰۸۲۱۵۰۳۳۰۲
وضعیت فهرست نویسی:	فیا
موضوع:	نام‌پاوری
موضوع:	Namism*
رده بندی کنگره:	۱۳۹۷ ۲۹۳۱/ب۹
رده بندی یونسکو:	۱۴۹/۱
نماره کتالانسی ملی:	۵۳۶۲۹۸۵

نام‌پاوری
باور به قدرت جادویی نام‌ها
مؤلف: نظام بهرامی کمیل
email@yahoo.com
ناشر: پویه مهر اشراق
صفحه‌آرا: عسگر ابراهیمی
نوبت چاپ: اول، مهر ۱۳۹۷
شمارگان: ۵۰۰ نسخه
قیمت: ۱۰۰۰۰ تومان
شابک: ۹۷۸۶۰۰۸۲۱۵۰۳۳۰۲
تهران، میدان ولیعصر، بلوار کشاورز، خیابان کبکانیان
پلاک ۴۳، واحد ۱۴ / تلفن: ۸۸۹۸۸۷۲۵

فهرست مطالب

۷	مقدمه
۹	گفتار اول: نام‌باور در جمعه
۱۱	۱. نام‌باوری در زبان
۱۴	۲. نام‌باوری در اسطوره‌ها
۱۷	۳. نام‌باوری در مذاهب
۲۲	۴. نام‌باوری در سحر و جادو
۲۴	۵. نام‌باوری در میراث فرهنگی
۲۶	۶. نام‌باوری در سیاست
۲۸	۷. نام‌باوری در خانواده
۳۱	گفتار دوم: الگوهای زبانی در جوامع نام‌باور
۳۳	۱. یکتاکردن
۳۴	۲. همگانی کردن
۳۵	۳. وصله‌ای کردن
۳۶	۴. تابوگرایی و حذف کردن
۳۸	۵. پنهان و تطهیر کردن
۴۲	۶. تحریف کردن
۴۵	۷. شناور کردن

۴۶	۸. تکرار و تورم زبانی
۴۹	۹. واژگونی زبانی
۵۰	۱۰. دوزبانگونی
۵۲	۱۱. تحقیر زبانی
۵۲	۱۲. تشابه اسمی
۵۳	نتیجه‌گیری
۵۶	منابع

مقدمه

نهادهای اجتماعی مجموعه‌ای از ارزش‌ها، اهداف، روش‌ها، قوانین، مقررات، تجربیات و توانایی‌های جوامع مختلف برای رفع نیازهایشان است. هرچند همه نهادها برای ساختار و پیکربندی جوامع ضروری و مهم هستند، اما بدون وجود زبان امکان تشکیل جامعه متصور نیست. این موضوع باعث شده است بررسی جایگاه زبان در جامعه و نسبت آن با سایر نهادها و فرهنگ به‌عنوان یکی از جذاب‌ترین حوزه‌های علوم انسانی مطرح شود. موضوع اصلی این مطالعه بررسی رابطه بین زبان با نهادهای اجتماعی و ساختار فکری افراد جامعه ایران است. این موضوع با طرح ایده «نام‌باوری» (Nominalism) جزیه و تحلیل خواهد شد. منظور از نام‌باوری نوعی ساختار فکری است که تقدس و قدرت جادویی برای نام‌ها (اسم‌ها) قایل است. این جایگاه نام‌ها برای نام‌ها باعث می‌شود الگوهای خاص زبانی در جوامع نام‌باور رواج پیدا کند. الگوهایی که بر طرح و حل مسائل در همه حوزه‌های جامعه مانند سیاست و اقتصاد هم تأثیرگذار است. نام‌باوری را نباید با نام‌گرایی (Nominalism) یکسان پنداشت. مکتب نام‌گرایی یا اصالت تسمیه، نظر یا آیین فلسفی است که اعلام می‌کند پدیده‌ها دارای ماهیت یا ذات نیستند. تعریف‌ها به گوهر پدیده‌ها باز نمی‌گردند و بیان عینی یا بازتاب

واقعی آن‌ها نیستند؛ بلکه برداشت‌هایی هستند که خودمان آن‌ها را در بارهٔ چیزها و امور مطرح کرده‌ایم. هرچند نام‌باوری و نام‌گرایی نقاط اشتراک و همپوشانی‌هایی باهم دارند، اما نام‌باوری بیش از آنکه رویکرد فلسفی باشد رویکردی اجتماعی است که در آن به دلایل، روش‌ها و پیامدهای باورمندی به نام‌ها پرداخته می‌شود.

ببرد و کشمکش دربارهٔ نام‌ها یکی از پدیده‌های اجتماعی است که به‌ویژه در سال‌های اخیر بسیار مسئله‌ساز بوده است. انتخاب نام افراد، شرکت‌ها و تولیدات آن‌ها و به‌ویژه نام خیابان‌ها و اماکن عمومی؛ یکی از دغدغه‌های مسئولان و قانون‌گذاران کشور بوده است. هدف اصلی این مطالعه آن است که ابعاد، ویژگی‌ها و پیامدهای پدیده‌ای به‌نام «نام‌باوری» (Namism) را روشن کند؛ تا از این مسیر توجه به موضوع بسیار مهمی که در زندگی روزمره در جریان است؛ بیشتر شود. این مطالعه می‌خواهد نشان دهد چرا در زبان فارسی کلمات دارای قدرت جادویی هستند و بر سر چگونگی استفاده از آن‌ها نبرد دایمی برقرار است و سازوکارهایی که در این نبرد به‌کار می‌رود کدامند؟